

clàssics al dia

Apagueu els mòbils

Celebrem l'aposta d'Edicions de 1984 de traduir al català l'antologia de W.B. Yeats

Un vespre de maig, a La Pedrera, durant el Festival de Poesia de Barcelona, vam poder escoltar Julie Christie i Marta Pessarrodona recitant el poema que W.H. Auden va dedicar a W.B. Yeats. Molts ens vam quedar amb l'emoció d'aquell *Funeral blues* quan diu "Stop all the clocks, cut off the telephone" i ens van venir ganes d'anar cap al poeta que havia inspirat aquests versos. Bé, ja ho sé, això passaria en un món ideal en què la Il·lustració hagués triomfat. No sé si vam ser molts o pocs o cap, però el desig deuria arribar a Josep Cots, l'editor de 1984, i al professor Josep M. Jaumà. Mesos més tard, tenim a les llibreries aquesta nova traducció de 150 poemes de Yeats, l'home per qui s'havien d'aturar els rellotges i penjar els telèfons.

El llibre fa un recorregut per l'obra d'un poeta que encara somiava en un món més ideal que el que vam viure aquell vespre de maig. En el seu cas, imaginava una Irlanda hereva de les tradicions celtes, independent de l'Anglaterra materialista i puritana. Com explica Jaumà en la introducció, recórrer aquestes pàgines ens permet descobrir el Yeats més romàntic dels primers poemes dels anys vuitanta del segle XIX –"I passejo pels boscos quan l'estiu/ afarta bé les abelles daurades,/ o quan la solitud de la tardor/ pinta amb colors de lleopard els arbres"– i acabar amb un

poeta madur que treu conclusions de vida: "Res no he trobat que em plagués tant/ com una planejada mitja soledat;/ poder passar-me mitja nit/ amb un amic amb prou enginy/ com per no deixar-me entreveure/ quan resulto intel·ligible". Passejar, conversar... accions de poeta.

Yeats sempre ha servit de coartada per als qui fan faltes d'ortografia, població que augmenta amb els anys. Ell no va entrar a la universitat per culpa, diguem-ne, d'aquesta tara. La seva universitat va ser marxar a Londres, escriure poesia de temes irlandesos, fer-se amic

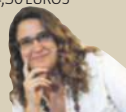
de l'estrafolària Madame Blavatsky, viatgera del món ultraterrenal, enamorar-se de l'actriu Maud Gonne, que no el corresponia, com ha de ser, i més endavant aliar-se amb Lady Gregory, una vídua rica promotora de la cultura irlandesa. Tot plegat queda poetitzat, com remarca Jaumà, amb "passió i intel·lecte, aquests dos adversaris que, per a Yeats, no es poden separar en absolut". Ja ho sabeu doncs, atureu els rellotges i despengeu els mòbils: és hora de passejar i conversar amb Yeats. |

W.B. Yeats

Indòmita Irlanda

EDICIONS DE 1984. TRADUCCIÓ DE JOSEP M. JAUMÀ. 480 PÀGINES. 24,50 EUROS

ADA CASTELLS

Memòries novel·lades A través de la història de Bàrbara, la noia que el cuidava de petit, Agustí Pons reconstrueix la vida d'una família de postguerra

Homenatge a la minyona

JULIÀ GUILLAMON

En la seva novel·la *La saga de los Marx* (1993) quan ja ha presentat tots els embolics sentimentals, ideològics, familiars i polítics de Karl Marx, els seus familiars i els seus amics, Juan Goytisolo fa un tall en el relat i reproduceix una fotografia de la minyona, que representa la bondat desinteressada. Amb aquesta mateixa filosofia, Agustí Pons (Barcelona, 1947) s'ha llençat a una *quête*, a la recerca de la noia aragonesa que el cuidava a ell i als seus germans quan eren petits.

Agustí Pons és l'autor de biografies més important que tenim, el seu llibre sobre Espriu, la millor obra que ha escrit en aquest camp. Els elements subconscients que intervenen en la creació literària l'han desviat des d'*Espriu transparent* fins a *Bàrbara*. Per una raó evident: si ha estat capaç d'escriure la biografia d'un home tan reservat com Espriu (i abans de personalitats amb tantes ombres, tan discretes o tan enrevessades com Joan Triadú, Pere Calders o Maria Aurèlia Capmany), no ha de poder escriure la història de la seva família? Un dels episodis més tendres de la vida del poc tendre Espriu és la relació amb Tana, la minyona de

loteria Mir

Pons recupera la història barcelonina de la loteria Mir del carrer Ferran quan era una de les vies principals de la Barcelona vella.

L'avi Mir posava anuncis en diferents publicacions catòliques, la de l'Obra d'Exercicis Espirituals, per exemple: "El joc és pecat. No jugueu! Però si caieu en la temptació feu-ho a la loteria del carrer Fernando número 32".

tants anys. De Tana a Bàrbara.

Pons ha disposat entorn de la minyona tots els elements de la novel·la familiar. La relació complicada entre el pare i la mare, l'aventura dissortada de la fàbrica de botons de Poblenou, les peripècies del despatx de loteries dels parents de la mare al carrer Ferran. Ha estirat d'aquests fils fins que l'han dut a les guerres carlines i a la guerra de Cuba i l'ha anat trenant per fer el teixit que més li agrada: la història del segle XX, amb fabricants propietaris de torres a Vallcarca, anarquistes,

Julie Christie homenatja Yeats L.FERNÁNDEZ

Aturada en el temps, habitació del servei del palau Moxó de Barcelona